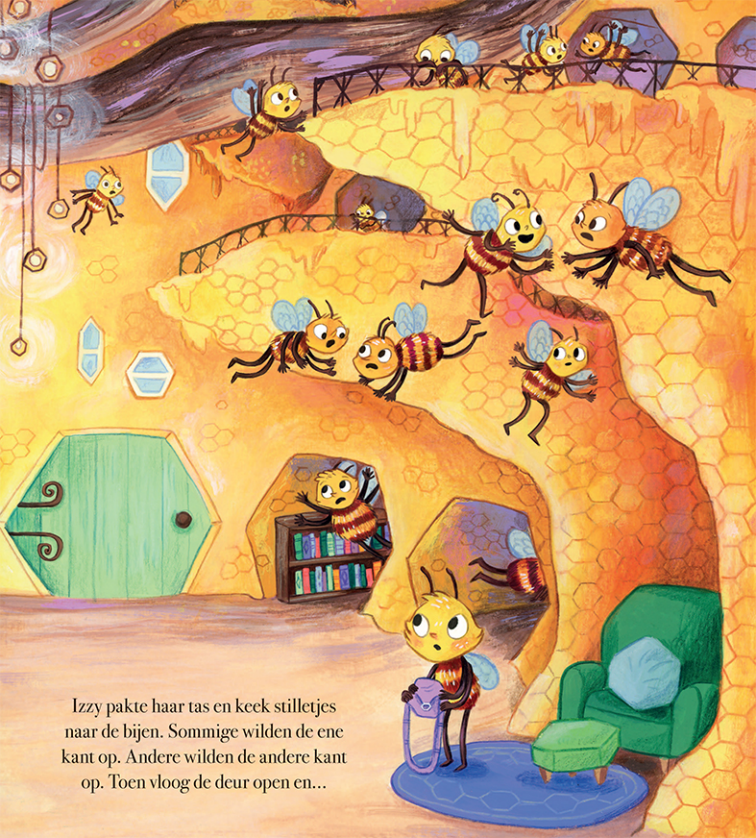

's Morgens vroeg, in een enorm
bijennest in een oude boom,
vlogen de bijen druk heen weer.
En zoals gewoonlijk maakten ze ruzie
over waar de beste bloemen stonden.

Izzy pakte haar tas en keek stilletjes naar de bijen. Sommige wilden de ene kant op. Andere wilden de andere kant op. Toen vloog de deur open en...

'Jullie moeten **DEZE** kant op!' riep een bij. 'Ik heb de
MOOISTE BLOEMEN OOIT gevonden!'

Hij wiebelde en draaide en
danste in het rond om zijn
vriendjes te vertellen waar
ze naartoe moesten.

Toen klonk er een WOESJ!
en een BZZZ! En iedereen
vloog weg.

Iedereen, behalve Izzy.
Izzy was de enige bij
die nooit vloog. Ze maakte
zich veel te veel zorgen.

Wat als ze het niet kon?

Wat als haar vleugels
niet sterk genoeg waren?

Wat als ze viel?

Ze vond het gewoon veel te eng
en gevaarlijk. Dus deed ze wat ze
altijd deed. Ze wachtte totdat de andere
bijen weg waren en toen...

... ging ze lopen. Dat leek haar veel
veiliger.

En het ging lekker langzaam.
Daardoor kon ze onderweg allemaal
leuke dingen bekijken.

Zoals een slakkenrace,

en een springwedstrijd van sprinkhanen.

Zulke dingen zie je
niet als je vliegt.